

CA = NOSTRA

Setmanari d'Inca

ANY 1

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—LLEÓ XIII

NÚM. 4

DEMÒCRATES EN INCA

S'acaba de fundar a n-el carrer de Mesones una societat anomenada «El Progreso» que conta ja el primer dia de la seua existència en 125 socis. Segons hem llegit demunt *El Herald de Inca*, aqueixa societat es política y està presidida per D. Antoni Paris y Beltrán, Cap local del partit democràtic que dirigeix en Espanya D. Joseph Canalejas. Si la societat es política y son President polític democràtic, hem de creure que societat y president no son de disins colors perque seria un contra sentit. Tenim, idò, a dins Inca una agrupació de demòcrates que no seguirá, segurament, la democràcia de la Iglesia, definida per Lleó XIII, sinó la democràcia d'En Canalejas ab lo seu programa repulsiu, anti-religiós y perturbador.

Al rebre noltros tal notícia no'm ferem cas, diguent: *una societat d'allots*. Però ficantnos en la seva procedencia y significació, hem recordat qu'el mal dels catòlics espanyols, es el no fer cas dels inemics de nostres creencies perque son els més pocs. Y aqueixa reflexió ens obliga, com a catòlics que som, a alzar la veu per posar de manifest lo que representa una societat de demòcrates a dins Inca.

Per saber qui son, que volen y quines tendencies tenen aquests nous polítics, que cop en sec ens han aparegut, vejem qui es, que vol y que representa En Canalejas, el seu cap-pare, a n-a qui serveixen dins el camp de la política.

En Canalejas, té tendencies de seguir dins Espanya la política d'En Valdec-Ruseau, En Ciemen ceau y En Combes. D'aqueixs homes d'Estat de la nació veinada qu'enjagaren de la seva patria als millors ciutadans francesos pel sol fet de sembrar el bé per onsevulla; als bons religiosos que les nacions més civilisades del món han acullit amb amorós encobeiment. En Canalejas representa dins Espanya, lo qu'es aquell parlament francès, que, valguense de la forsa del número,

rompé y se desfé del concordat sense el consentiment d'una de les parts interesades, es dir, de la Santa Sede. Representa la política d'aquell Govern dels odiosos inventaris de les iglesies, que obligá a n-el Ecsèrcit a forsa llurs portes y procesá als militars que, ab valentia cristiana, se negaven a desenvainar s'espasa per intents tant injusts y provocatius, diguent, que la guardaven per la defensa de la Patria. Representa aquella política que formá entorn de la tropa un odiós *espionage*, per negar el pá y l'aigo, si pogués esser, a n-els militars que cometien el delicté d'anar a missa y confesarse.

Això es, y representa En Canalejas. Y si se vey a n-el poder, creim que desenrollaria la mateixa política francesa. Bones proves ne son les moltes traduccions que ha fetes dels discursos anticlericals d'allá d'assá del Pirineus, per fer propaganda dins Espanya, *per enfrancasarmos a tots*. El seu programa es el més radicalíssim d'Espanya. Totes les coses del domini de la Religió les vol secularizar pel poder del Estat, pel Deu Estat. En ell figura el projecte de Lley de associacions que no fa molt alsá una protesta nacional, que no poguentia sufrir els demòcrates y llibertaris hu feren a pedrades y tirs per a covardar les pacífiques, però entusiastes, manifestacions catòliques.

Això es lo que representa dins Espanya En Canalejas, y es llogic que representin lo meteix els caps locals del seu partit.

Noltros suposám que nostres demòcrates no s'han fet carrec de la seva significació. A D. Antoni l'hem vist figurar dins poc temps a dinstintes agrupacions polítiques, no fa molt qu'el veyem ab los conservadors. Això ens fa creure que té bones intencions, que si ha acceptada la representació d'un partit, y la du ab afany, es per arribar a fer administració local; però es natural, també, que sia el porta-veu d'una doctrina y política destestables pels catòlics espanyols, del programa d'En Canalejas, que, com hem dit abans, es el més radicalíssim d'Espanya.

Ens han assegurat que son canalejistes molts de joves de bones idees, que alguns figuren a associacions catòliques; contrasentit que demostra que aquells no saben que signifiquen en política y doctrina els demòcrates lliberals, a quina societat perteneixen. Per això, CA-NOSTRA, ha volgut alzar la veu, alta y molt alta, per avisar al poble poc il·lustrat que vaja viu y no's deix enganyar ab talagadores promeses que, encare que se complissen, haurien de renunciar per conservar net el nom de inquer y de catòlic.

DANIEL

BABEL.

*Dins un ensomni neguitós que'l cor glaçava
l'he vista a l'ombra de la torre colossal
qui cap amunt per entre'ls rubols se llençava
encarnació d'una blasfèmia sens igual.*

*Fent ressaltar en l'horitzó la vila impia,
moría el sol dins sanguinosos vermellors,
y allà, en l'espai, l'immensa torre s'encenia
al bès febrós de ses postreres resplendors.*

*Una cañitja aufegadora arrèu planava,
un aire negre y bavorós de fumaral
halè corrupte de Babel qui s'exhalava
com vahu impur d'apocalíptic animal.*

*Vaig penetrar dins sos carrers plens de desfici,
per on la gent se precipita amb bull etern,
en son semblat la livideg, sagell del vici,
en son esguart la llum impura d'un infern.*

*Y desfilaven amb la faç descercaxada
l'ensuperbit, el rencorós, la meretriu,
tote la folla multitud desordenada
qui de frenètics condenats semblava un riu.*

*Y tots sentien el neguit inexplicable
d'aquella set y aquella febre devorant,
el qui s'omplie en tauia d'or y el miserable
qui lluny de tots agonisava blasfemant.*

*El dissortat qui famolench y sanguinari
amençava l'opulent amb son rugit,*

y al viciós quan fart de plers y de desvari
se rebatia estenuat demunt son lit.

*Passà l'arceta per Babel amb sant aspecte,
baxos los ulls y recullit el pensament...
A davant d'ell y contemplant-lo sens respecte
s'aturà el jove democrat y marxient.*

*Y li digué: ¿que ne treurís de ta existència,
de tos dejunis, disciplines y rigor,
si no morir estenat de penitència
para podrirte d'una tomba en la buidor?*

*Vinà a gaudir de nostra vida l'alegria,
vina a bolcar-te dins el pler de les passions...
Y en lopenós de son tossir s'hi descobria
l'horrible corc qui roegava sos pulmons.*

*S'era fet tart. Sinistres focs de llum b'avosa
il-luminaven la ciutat lividament,
y la claror d'aquells carrers era espantosa,
y era completa la foscor per fins i mit.*

*El blanch estel que en les vesprades se cò
lombra
de Babilonia dins el cel mai ha l'ullit...
Llurs negres ales desplegant li feien ombra
els set dimonis qui la vetlen dins la Nit.*

MIQUEL R. FERRA

L'ENGINY DE SIMPLEX

III.

No habian passat d'això cinch minuts, y'l Tossut ja tenia rahons ab en Quel llossaire que jugaba contra d'ell. El Tossut perdía y enrabiab per eis moietas que comensaban de punxarlo—á n'ell que no volia que ningú l'hi passes en res la ma per la cara—no volgué semblar derrotat á lley.

—¡Alto s'ha dit!—va cridar tot d'una—aquest tres ha sortit de la teva butxaca, Quel; y á mi ningú'm robá'ls quartos.—

En Quel va tornarse vermeil d'ira y de vergonya; volgué donar explicacions, però no conseguí més que acabar d'exaltar al Tossut que, ab eis ulls fora del cap y'ls punys closos, s'acostaba cap ab ell, blincantse com una serp per demunt de la taula.

Els de l'altre partit habian plegat també al estrepit de la renyina. Com que al Tossut tots el miraban de mal ull per la por que'ls hi feya, y llavors, trobantse molts contra d'ell, s'hi veyan ab cor, tothom prengué, poch á poch part á favor d'en Quel llossaire. Comensaren els atresits, á mitja veu, y varen seguir el timits. Envalentonat ja'l Gori, un Mosso de la Freixa, va encavarse ab el Tossut.

—¡Ja n'hi ha prou, perquè aquí ens coneixem tots!—va dir-li—Si algú ha fet trampa ens d'haber sigut tú que deus volguer fer ab les cartas igual que ab el gra que't portan á moldrer.

¡Llamp del cel, com va posarse'l Tossut. Furiós, encogat veyent com fins els més poruchs el miraban ab descaro, va resoldren á jugar el tot pel tot. ¡Ho; primer se deixaria fer trossos, que no deixaria d'esser el de sempre. l'home de per de Vilallops! Fen dos pas-

sas entera, empunyegá una vara que trobá aprop, y queda un moment quiet, mirant fit á fit als seus contraris, en rofilo davant d'ell. Els dos forasters estaban darrera seu, somriguent y parlantli á cau d'orella.

—¡Tots plegats no so i prous pera mil—va dir ab veu ragullosa el Tossut—¡me caso...!

Y enjegá un renech asqueros, que sembla, pel seu efecte, una bomba, entre aquella gent que no habia sentit may paraula semblant en llabis de persona humana. El primer moviment, d'horror, sorpresa, feu recular per instint el pilot amenassador que s'habia encarat ab el Tossut. Alguns liensaren exclamacions de —¡Jesus, Maria, Joseph!—Fins la massa del hostal, que era ben curada de sustos, va senyarse.

El Tossut somrigué diabolicament al veurer el cambi d'actitud dels seus contraris. Els dos forasters se fregaban las mans de gust. En Quel llossaire mormolaba tot anautser.

—¡Aixó es un condemnat del infern! Deu m'en regard d'acostarmi sense portar res benehit á la butxaca.—

Y vensaquí com' per aquella tarde, varen acabar las rahons y'ls parits de truch al hostal de Vilallops.

IV

El Tossut, orgillos y batusser com era, ja no va abandonar més el seu renech. El complavia que la gent se'l mires ab espant y que'ls timorats fugissen d'ell. Y á cada ocasió en que's veyia contradit, ab el llampech de l'ira als seus ulls, pujaba'l repugnant—¡me caso...!—á la seva boca.

Però com en el mon hi ha gustos per tot, el Tossut també tenia'ls seus admiradors; y la mitja dotzena de troneas que á Vilallops y als pobles del voltant pretenian tell'el Vaccallá en els saraus y las tabernas, quan varen veurer que á n'el renegaire no se'l dragaba la terra ni se l'enportaban els dimonis, com las velles del poble habian profetisa, varen comensar á pallear ab el—me caso—, á n'el que'l seu estupit enginy anaba buscant variants quan se convencia de que comensaban d'acostumarhi las orellas. Y poch á poch, avuy un y demá un altre, tots els homes de Vilallops enjegaban el renech de Tossut; tots els homes y algunas donas. Y'l Senyor rector y'ls pochos temerosos de Deu que á n'al poble quedaban, tenian d'amagarse, sinó volian que l'asquerosa flestomia'ls escandalisces. Y ja fins las criaturas barrejaban ab els seus jocs la repugnant paraula. Y'l—me caso—s'escoltaba per tot Vilallops, com una especie de rosari satánich.

V

—Boigs fan bitllás, estimats vassalls—deya Satanas tornant de la seva excursió per la terra— Aixís com pera compendrer veritats molt enlayradas precisa una inteligencia poderosa, pera ferse cárrech de la tonteria dels ases es precis també tenir casi tantas orellas com ells. Simplex es l'unich, entres tots nosaitres, que pot capir la bestiesa humana, porque es l'unich també que s'hi acostava tot lo possible. Mecas á n'ell se condemnan avuy una infinitat d'ànimes de franch, ben bé

de franch, sense que á cambi de la seva perdidó demania piehers ni interessos. —

Y Simplex, convertit desde aquella ocasió en personalje infernal es un dels més alts dignitaris de la Cort Satánica. Té al seu cárrech eis importantissims rams de blasfemia, enveja y malduració, que ab el nom de negociats de ximplés constitueixen en le millor ganga de la administració infernal, proporcionantli llenya bona y barata.

Joan Viñas y COMAS.

VILOSA.

*Jo voldria, jo voldria,
jo voldria, jo voldré
brostá en flors de poesia
com en roses el rosé.
¡Ay la llum que'l cel envial
¡ay l'abella que'ns vol bé!
La vaig veure com fugia
dins una ona d'harmonia...
jo aguait per si tornaria,
y passa'l temps...y no vé.*

*Jo voldria, jo voldria,
un repòs com may l'hauré:
el repòs que'l cor somnia
dins el mon no'l trobaria...
Jo voldria, jo voldria
el cel com me moriré.*

MARIA ANTONIA SALVA.

SON VERENOSOS.

Som els dies plujosos de Octubre; l'humidat se fica fins a n-el moll dels ossos. Lo mal temps m'ha trobat a casa d'un amic meu, magistrat, y jo convers amb ell sobre un libre d'un impiu que ha mogut gran escándol.

—¿L'heu lletgit vos? me pregunta vivament lo meu company.

—Jo no. Sols parl per lo que he lletgit en crits pes autorisades.

—Mal fet. Convé judicarlo tot per si mateix.

Estava a punt de refutar aquella idea quant han tocat á la porta. Era un vell pastor qui duya un paner ple de magnífics bolets cogomes. El meu amic, q'es l'amo de la casa aont m'ha agafat el temporal, n'esflora un quants y amb aire poc satí fet esclama:

—No hi tenc gaire confiança. ¿Que vos sembla a vos? y les me posa davant.

—No hu entenc geis, li espng; y del meu gust en qüestió de cogomes les millors n valen res. Demanau parer a la cuinera.

Aquesta les examina atentament.

—¿Que vos sembla Joana?

—Son verenosos, diu ella.

—Idó tiralos tot d'una, crida l'amo de la casa.

—Dispensaume—me vaig atrevir a dirli—¿Com s'enten aixó? ¿tirarlos sense haverlos tastat? No, no. Convé judicarlo tot per si mateix.

—¿Que me voleu esposar a perill d'envenenarme per tastar si son dolents?

—¿Y vos are mateix voliau també exposarme a pendre un veri fentme lletgir la obra de que parlávem?

Lo meu amic, me va estrenyer la mà. Havia comprès la meva intenció.

Escapulons

Les noves arribades de les inundacions de d'Aragó, Málaga y Catalunya son esglanyadores. Barcelona se roba separada del resto d'Espanya per un nou mar, y un mar avalotat de corrents impetuoses produïdes pels forts temporals y pels rius Segre, Cardener y Llobregat qu'han sortit de mare, y van arrastrant la riquesa d'aquells territoris, semblant la desolació, y a voltes, la mort.

Les grans catàstrofes se repeteixen seguit, seguit, a n-el món, d'alguns anys a n-aquesta banda, d'una manera de no dir. Erupcions volcàniques que amollen rius de lava y foc que destrueixen poblacions enteres; terratremols que fan bamboletjar les ciutats més fortes y modernes; minas que engrunen dins les seves oscures caveranes milenars d'obres; inundacions que posen dins la misèria a comarques y a províncies enteres; y l'home ab tot el seu progrés, ciencia y poder no es capís de aturar, ni perllongar un sol dia aquestes hecatombes que assoten la societat humana. Al contrari, en les seves construccions mal fetes, en los seus expulsius embotats de rabia anarquista y en les seves guerres espantoses, ajuda a destruir més y més la humanitat.

Respecte les desgracies vengudes del cel no les estranyarem, si mirám les maldicions y les horribles blasfèmies qu'en multitud espantosa llansa la malignitat humana quan're Qui ens sosten a tots. Y ja se sap, qui escup al cel s'escup demunt.

Espanta la criminalitat en Fransa en los joves de menor edat. En 1902 s'en procesaren 35.626, cifra aborronadora que de cada any va augmentant una cosa de no dir, fins a n-el punt, que si tots els joves delinqüents los haguessen de dar correcció, no bastarien els tribunals existents y haurien de fer forsa de presons.

Altre cosa no se poria esperar d'una societat sense Deu, a n-a qui han arrancat els Sants Cristos de llurs escoles.

En Lerroux ha tenguda bona xeripa. Un correligionar qu'ha mort, nat ral de La Garriga, li ha dexat pel seu periòdic «El Progreso», la cantidad de 30.000 duros. Que prenguen llum de ne pintora els catòlics que los sab greu gastar un parell de pessetes en publicacions catòliques.

A San Martí (Barcelona) se preparen uns Jochs Florals y el plas senyalat per la admissió de composicions acaba dia primer de Novembre.

A n-el Santuari de Nostra Senyora de la Misericòrdia, de Canet del Mar, se preparen grans solemnitats pel dia 10 de Novembre, pera coronar canònicament la miraculosa Imatge de la Santíssima Verge qu'es venera en aquell Santuari.

DE MALLORCA

Dijous s'inaugurá a Manacor, un nou institut religiós, anomenat: Les Sirventes de la Sagrada Familia, congregació qu'acaba d'es-

ser aprovada canònicament per la Santa Sede.

El seu ministeri es dedicarse a la instrucció y educació de les joves del poble, essentne estimades y aplaudides d'aqueix, per la seva meritoria labor.

La nova Congregació poseïex esplèndits locals per morada de les religioses y una magnífica capella a n-el carrer Nou d'aquell poble.

(Conversa tenguda dins Artá)

—¡Vaja una xeripa qu'ha tenguda na Catalina.

—Diguem! Mira qu'una atlotá com ella, que no pareixia res, haver pogut fer un partit tan ventajós... Pareix impossible!

—Jo te diré; na Catalina no es com moltes. Has de contar que quant no hi havia «Caixa rural» posava a un recó tot quant gonyava; y áre d'ensá que han posada la Caixa no passava cap setmana sense durhi un poc.

—¡Ah! De manera qu'Antoni no s'ha casat ab ella, sinó ab sos seus doblés!

—¡No hombré! Si no qu'en'Antoni ha pensat que per manetjar una casa, no hi ha com una dona que sapi gastar un poc menos de lo que guanya y posar a un racó lo que li queda; y si per no tenir oca ió de gastarho ho du a la Caixa, molt millor va. Aquests contes ha fet y crec que no son gens errats.

—Jo també ho trop. Y crec que si tots fessim els mateixos, a moltes cases no hi hauria tant de renou. Mirathí tu que diven que' cases.

—Y tú també mirathí. *Adiós—Adiós.*

Noves d'Inca.

La societat la «Constancia» diumenge a vespre celebrá una esplèndida vel·lada ab so laudable fi de replegar caudals per enviar a n-els grans necessitats de les inundacions de Catalunya y Málaga. Baix d'un programa escullit y menjivo!, se lluiren D. Miquel Amengual y D. Federic Bergano en la secció literaria; y D. Joan Serra y D. Joseph Rotger en la secció de música.

Celebrariem que se anassen introduint en les societats d'Inca aquestes funcions que son tant hermoses com innocents, al meteix temps que instrueixen agradablement.

En la Iglesia de Sant Domingo se fan moltes milleres a l'orga, posanthí un quants registres nous y repasant els veis que tenia, se creu que quedarà flamant y sonant com a nou. Per sufragar el cost d'aquesta composició, el Rector d'aquella Iglesia, Mossen Pere J. Beltrán, té uberta una suscripcioneta.

Ahí hi va haver cambi de batallons. Ab el tren que passa per Inca a les nou y busques del matí arribá de Palma aon residia, el primer Batalló del Regiment d'Inca; y ab el tren que puja a la una cap a Palma ja s'en va anar el tercer Batalló que estava aquí.

Dimars passá per Inca una expedició de vuit a nou carratades de gent jove: fadrins y atlotes qu'anaven a la Marjal a fer una pas-

satjada ab motiu d'obsequiar la diada de les Verges. De tornada, que ja era el vespre, pel carrer Major y plassa d'Inca mogueren un escándol les seves rialles, crits y ranou, cantant cansons, tocant orgues y fent júpiteris a tothom. ¡Qu'na diferencia de les peregrinacions que passen que van a Lluch!

Del pont de Fust a Inca s'ha perdut un canó d'arám. El qui l'haja trobat y el vulga tornar a son amo, que lo duga a n-aquesta imprenta y li darem 6 reals de tropis. La persona qui el duga ferá una bona obra per qu'es d'un pobre.

Bolletí comercial

Apesar que diumenge, primera dia d'Inca, es celebrava la bona y derrera de Felanig la nostra va esser bastant animadeta per la molta gent que hi va comparéixer.

Les plasses estaven plenes dels seus respectius materials y se feren moltes compres y venudes. Sols a n-el Mercat vell s'hi notá poc moviment per falta de taules de juguetaria, però demá encare hi serém a temps per proveir a nostros infants de jugetes.

Els preus que reitgiren los posám a continuació:

				pessetes.
Bessó.	el quintá	de 81	a	83'50.
Blat.	la cortera	de 16	a	16'50.
Veixa.	id.		a	16'50.
Ordi mallorquí.	id.	de 11	a	12'00.
Ordi foraster.	id.		a	10'50.
Sivada.	id.	8'50	a	19'00.
dem. forastera.	id.		a	7'50.
Faves cuitores.	id.		a	18'00.
dem ordinaries.	id.		a	17'00.
dem pel bestia.	id.	de 16	a	16'50.
Blat de les Indies.	id.		a	16'00.
Clurons.	id.		a	22'00.
Pesols.	id.		a	30'00.
Monjetes de confit.	id.		a	50'00.
Tem blanques.	id.		a	33'00.
Porcs grassos.	l'arrova	de 12'00	a	12'75.
Patates.	id.		a	00'75.
Vignes seques	el quintá	de 8	a	16'00.
Safrá.	s'unsá	de 2	a	2'75.
Jarroves	el quintá	de	a	2'75.

RETAILL

Quan jo't parlo de Deu, no't penses qu'et parlo d'un objecte qualsevulla d'or ó plata. Jo Deu de qui't parlo, tú lo sentís al fons de la teva ànima, lo portas dins de tú meteix y ab tos pensaments impurs y tos actes lletjos sacas sa imatge impresa en la teva ànima: Davant de l'idol, que respectas com Deu, te guardas bé prou de fer cap acte inconvenient; y davant de la imatge de aquest Deu que está dintre de tú, que ho sent y ho veu tot, no't donas gens de vergonya quan t'entregas a les idees y actes impurs. Si sols nos recordessem de que Deu está en nosaltres y vigila los nostros actes y pensaments, no pecariam y Deu no sortiria may de nosaltres. Recordemse, donchs, de Deu, pensemhi y parlem d'ell lo més sovint possible.—(Epictet).

Entretenciments

Solucions dels passa-temps del número passat:

Tarjeta.—CA-NOSTRA.

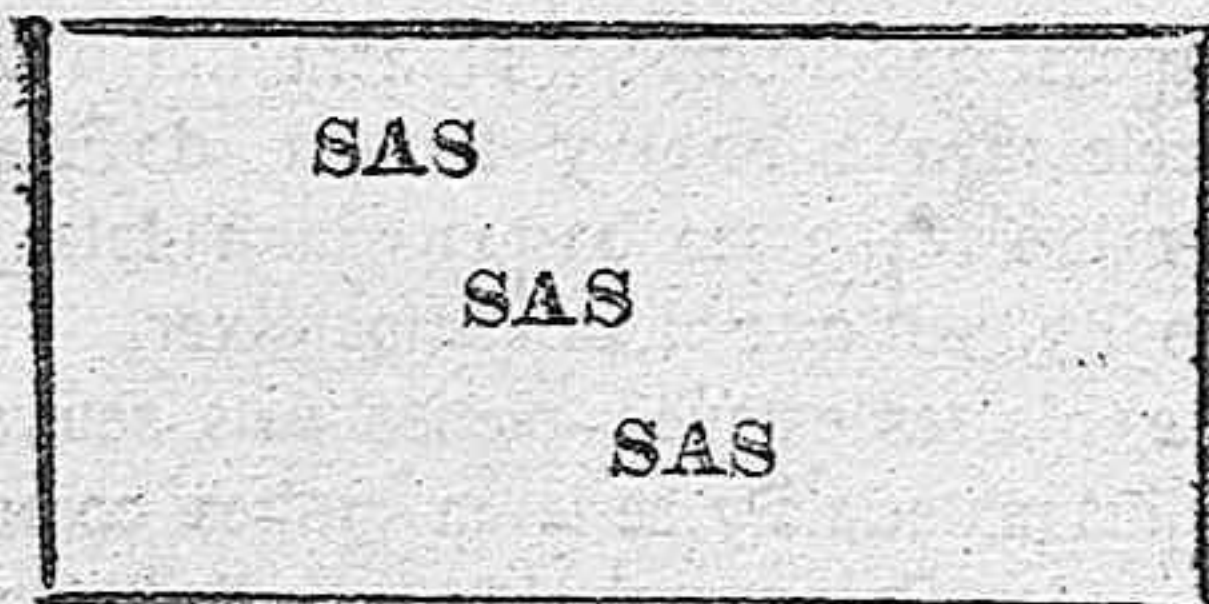
Xarades.—1ª. Canari, 2ª Moscarí.

Fuga.—Un pobre figaralé
passa la vida penada
v com veu l'ennigulada
haia a entrar lo saqué.

Semblances.—1ª. En que té coll; 2ª. en que té anses; 3ª. en que té cul; 4ª. en qu'es de roba.

Endevinaya.—L'Oració.

GEROGLIFIC.

Una que no's d'inca y el festetja'inquer.

XARADES.

1ª. *Prima* nota musical,
y *segona* lo mateix,
article n'es la *tercera*,
y el **TOT** un animal.

2ª. *Primera* corre molt
quant te ocassió,
prima y *segona* es bona
per col·loca el bassó,
tersa prima es un mal
que no volen les al·lotes,
d'el **TOT** en falten poques
a tot bon figural.

SEMBLANSES.

- 1ª. ¿En que se sembla un llibre amb una olivera?
- 2ª. ¿Y una olivera amb una familia?
- 3ª. ¿Y una familia amb un escèrcit?
- 4ª. ¿Y un escèrcit a la societat?

QUADRAT NUMÉRIC.

. . . .
. . . .
. . . .
. . . .

Sustitui aquests punts per cifres les que, sumades vertical y horizontalment, donen per resultat 20.

CASA-BLANCA

INTRÍNGULIS.

Cercar un llinatge mallorquí del qual, llevant una lletra, don es resultats sigüents:

1. Lo que tenen totes les cisternes.
2. Cosa que s'empra molt en botigues.
3. Contracció.
4. Animal.
5. Una consonant.

FUGA DE CONSONANTS.

.o .e.. u. a.a.o.a.
.u'e. .o. u.a .a.a..i.a
y .a .e.. .e .iu. .o.i.a
.o' .e.u. .ue .'.a. .ia.

Okú.

ENDEVINAYA.

Tenc títol, no som missè,
cuberta y no som barco,
estampes y no som quarto
y fuyes y no som thè.

KARBÍN.

Les solucions a n-el número vinent. El subscriptor que les endevin totes, podrà venir a triar un objecte de pesseta a la llibreria de nostra Administració.

MERCAT COMBINAT.

Compost en los llinatges dels amos de les principals tendes y botigues d'inca.

Panaderia:	Sa F es.
Confiteria	Bal D guer.
Druguia:	Má G .
Ídem:	Jan F r.
Ídem:	Q uasp.
Comestibles:	D O menech.
Ídem:	Ber N at
Ídem:	Mor A
Ebanisteria:	Berragut.
Ídem:	Col I R A .
Ídem:	Llab R és.
Confiteria:	Pr A ts.
Panaderia:	D omenech.
Confiteria:	Agu I b.
Textils:	Enca yat.
Losa:	NO CA oll.
Panyeria:	guilò.
Panaderia:	Cortú B .
Sabateria:	Llob R a.
Reliotjeria:	Fer R er.
Carnisseria:	Belir R A n.
Capellaria:	B arceló.
Cuittis:	Puj B O N A .
Llibreria:	Durá B O N A .
Ídem:	A mengual.

RAMÓN.

Hi ha venal un carro de rentar en bon estat y un carretó en molles de quatre persones que també está en bones condicions. En darán raó en aquesta imprenta.

LLIBRERIA LA BONA CAUSA

den Miquel Durán.

PROPAGANDA CATÓLICA.

CENTRE DE SUSCRIPCIONS.

Material de 1ª. ensenyansa.—Objectes d'escriptori.—Enquadernacions.—Impresos y encàrrecs per les principals llibreries d'Espanya.—Carrer de Mallorca, 1.—INCA.

ALMACENES: SAN JOSÉ.

BRONDO—esquina—BORNE,
PALMA.

NOVEDADES PARA SRA. Y CABALLERO,

SASTRERÍA CAMISERÍA,

PAÑERÍA GÉNEROS DE PUNTO,

GÉNEROS BLANCOS Y PAÑOLERÍA.

LA CASA QUE VENDE MÁS BARATO.

PRECIO FIJO.

HERRERÍA, CERRAJERÍA.

CARRUAJES DE LUJO Y TRANSPORTE,

COCINAS ECONÓMICAS.

ANTONIO PUJADAS

Calle de Dureta, 25, INCA

EN LA FUSTERÍA D'EN

Miquel Ferragut

se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins a n-els de més valor, però tots se fan en gust artístic.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS.

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

EL ARTE

PINTURA Y FOTOGRAFÍA

D'EN

Bartomeu Payeras.

ESPECIALITAT EN AMPLIACIONS.

Carrer de San Bartomeu, 15. INCA.

REDUCCIÓ DEL 4 PER 100.

PER NICOLAU ROIG, FLAQUER.

Se ven: Mallorca, 1 INCA.

CA-NOSTRA

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Son ideal es fer obra d'educació y cultura, mantenir les costums y tradicions mallorquines de bona rel, sens que li fassin agrura les idees y coses modernistes mentres vagin regides pel sentit comú y la sana moral.

Publicarà, en estil popular, articles sociològics, poesies, historietes y treballs humorístics: ab qui poron passar belles estones d'expansió casolana.

Preu de subscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la subscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any; però no tendrán dret a n-els regalets que farem als demés subscriptors.

A les congregacions, societats catòliques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Red: 15, a l'administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, INCA.